

۲۰۱۶/۰۹/۲۹

م. نسیم اسیر

ملک الشعراى افغان ها در هجرت

نداء بر سعدى «رح» شیرازی!

رفتار ظالمانه و نامردانه همسایگان «پاکستان و ایران» در برابر مهاجرین افغان که هر روز به شیوه های مختلف اعمال می گردد، در خور نفرین و انزجار است. چنانکه مقامات پولیس دولت آخوندی ایران در شیراز، چندی پیش، با شیوه حقارت آمیز، جوانان پناهنده افغان را در قفس، به نام دستاورد های وظیفوی خود برای مردم شیراز به نمایش گذاشته بود. دولت ضعیف النفس و ضعیف البنیة افغانستان که در جدال جاه و مقام و قوم پرستی قرار دارند با سکوت مرگبار ازین حقارت استقبال کرد و لب به سخن نگشود.

درد دلی است که تقدیم می شود:

که نامت به نیکی همی یاد باد
به شهر تو جاریست سیلاب خون
کلام دل انگیز، همچون گهر
چو نقش نگینی به جمع ملل
نهفته درو عالم معرفت
نهفته درو شفقت و مردمی

ایا "مصلح الدین"، سعدی راد
سراز خاک بردار و بنگر که چون
تو بنوشتی روزی به نیکی و فر
کلامی که شد مدعا و مثل
کلامی دلارا و پر میمنت
نهفته درو، رافت و همدمی

کلامی درو، رحمت کبریا
کلامی چنو(۱) گفته انبیا
پیمبر، نه ای لیک بهر یقین
سخن گفته ای چون پیمبر چنین

حضرت سعدی شیرازی

مزار حضرت مصلح الدین سعدی

«بنی آدم اعضای یک دیگرند»
«چو عضوی به درد آورد روزگار»
چنین است گفتار والای تو
و بانیست بر لوحه زر نوشت
ولی شهرداران "شیراز" تو
ز گفتار نیکت نگیرند پند
به آزار مردم هوس می کنند
پناهنده را در قفس می کنند

م. نسیم «اسیر» ۲۵ سپتمبر ۱۶م، فرانکفورت

۱- (چنو) مخفف (چون او) است که شاعر برای احترام وزن استفاده نموده است. (و. ا. ن. ادیبتر)